

De fattige i Ånden – Alle Helgen

Alle årets 365 dage har et navn, og så godt som alle disse dage er opkaldt efter kristne martyrer og helgener, dvs. efter kristne som er blevet forfulgt og slået ihjel, alene fordi de er kristne. (Aldrig i verdens historie er der blevet slået så mange kristne ihjel som netop nu, overalt hvor der bor muslimer. Det sker især i Afrika og Asien men også i europæiske storbyer er den muslimske forfølgelse af jøder og kristne nu i fuld gang. Alle europæiske storbyer har nu områder, hvor det er farligt for jøder og kristne at færdes. I en række byer, deriblandt Malmø og Bruxelles, er alle jøder blevet nødt til at flygte, og snart vil samme skæbne ramme de kristne. Det afhænger, viser al erfaring, alene af hvor mange procent muslimer byen eller bydelen har.) Før i tiden var de 365 helgennavne almindeligt kendte, og i perioder af vores historie blev de fleste børn ganske enkelt navngivet efter den helgen, på hvis dag de blev døbt.

Men der findes jo utallige mange flere kristne martyrer end 365, og hver dag kommer der som sagt hundredvis flere til. Det er derfor, vi også har en "Alle Helgens" dag.

I tidens løb har Alle Helgen imidlertid ændret sig fra kun at være en martyrdag til at være en dag, hvor vi mindes alle kristne, som er gået forud for os. Blandt andet ved at navnene på det seneste års døde i sognet læses op fra prædikestolen.

Det er en smuk og god skik, thi den minder os om noget, som sker ved alle gudstjenester, men som vi til daglig ikke tænker så meget på, nemlig at når vi kristne samles til gudstjeneste, så holder vi ikke kun gudstjeneste for os selv men også i fælleskab med himlenes engleskare og med alle kristne, som er gået forud for os.

Derved mindes vi om den fremtid, som venter hele Guds kirke: Det kommende paradisliv i Guds Rige, det liv de fra denne verden afdøde kristne er overgået til, og som vi også selv, efter dette korte liv, skal overgå til.

Jesus kalder nu i en af læsningerne til Alle Helgen vi kristne, som samles til gudstjeneste, for "De fattige i Ånden", og det er lige præcis, hvad vi er. Vi er fattige på denne verdens ånd. Vi har vores rigdom i Gud, og vi véd, at denne verden først får sin sande betydning, når den ses i Lyset af Guds Ånd.

Denne verdens fattige ånd fortæller os f.eks., at mennesket kun er et højtudviklet dyr, og at meningen med menneskelivet er det samme som meningen med f.eks. en rottes liv, nemlig at overleve og føre sine gener videre. Alt andet er en illusion, siger denne verdens ånd. Det er i sandhed en fattig ånd, og vi er i sandhed fattige, når vi kun har denne verdens ånd. En livsanskuelse som passer sig for rotter.

Men når vi således erkender, at denne verdens ånd er fattig og derfor går hen i kirken, så fyldes vi med Guds Ånd. Kirken er Åndens, Helligåndens kirke, og når vi er i kirken, er vi en del af Helligånden, en del af den tredje person i Guds Treninghed.

I Kirken får vi vasket vore klæder i lammets, dvs. i Jesu Kristi, blod. Vi bliver rene, således at vi kan indbydes til bryllupsfesten i Guds Rige. Fordi dette sker med os, derfor er vi fuldstændig frie i denne jordiske verden og kan se den i al dens gudsskabte skønhed.

Som en svag skygge af det kommende paradys.

Fordi vi, ved at være bundet til Gud, er fuldstændigt frie, derfor kan denne verdens magter ikke virkeligt skade os. Fordi vi er fattige i denne verden, derfor har vi intet at miste i den.

Derfor siger Jesus om os kristne:

"Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld. Glæd jer og fryd jer: jeres løn skal være stor i himlene; thi således har man forfulgt profeterne som var før jer."

Hvis der ingen anden virkelighed fandtes end denne verdens, så ville denne verdens dom over os være den eneste mulige dom og den eneste sande dom.

Men fordi den kristne har borgerskab i Guds rige, i den absolutte urokkelige sandhed, derfor er den kristne fri. I absolut forstand fri. Martyrerne er så frie, at de hellere lader sig slå ihjel end at vende ryggen til kristendommen. Også i dag får f.eks. hundredvis af kristne afrikanere og asiater hver dag valget: Omvend jer til Islam og få lov til at leve eller fasthold jeres kristentro og bliv selv slået ihjel og få jeres børn gjort til slaver. De fleste vælger at holde fast i sandheden og friheden.

Jesus Kristus har gjort os frie og derfor kan vi frimodigt gå ud i verden hvad den så end byder os. Til frihed har Kristus frigjort os. Til os har Jesus sagt:

"Fryd jer og glæd jer, jeres løn skal være stor i himlene".